

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

Trg J.F.Kennedya 11

10000 Zagreb

Posl. br.:

St - 2590/2025

Pravna stvar:

Dužnik:

Naziv: **BRODOGRADILIŠTE SPECIJALNIH OBJEKATA d.o.o.**

OIB: 15413473504

Adresa sjedišta: Bobovica, Bobovica 10 A

zastupano po punomoćniku Antoniji Galić Kondža, odvjetniku u JUJNOVIĆ LUČIĆ MARKOVIĆ IVANDIĆ GALIĆ Odvjetničko društvo d.o.o., sa sjedištem u Zagrebu, Strojarska cesta 20/XXIII

Radi:

predstečaja;

Dostaviti:

sudu e-komunikacijom;

Primjerci:

1x (jednostruko);

Prilozi:

Ustavna tužba s prijedlogom za privremenu odgodu pravnih učinaka osporavanih rješenja kao **Prilog 1**, Potvrda o primitku kao **Prilog 2**

ŽALBA DUŽNIKA

JUJNOVIĆ LUČIĆ MARKOVIĆ IVANDIĆ GALIĆ Odvjetničko društvo d.o.o.

A: Strojarska cesta 20/XXIII, Zagreb, HR-10000, **T:** +385 1 481 9090, **F:** +385 75 802 060, **E:** info@jlm.hr, **W:** www.jlm.hr,
Trgovački sud u Zagrebu, **MBS:** o81065569, **OIB:** 46736017727, Zagrebačka banka d.d., **IBAN:** HR2623600001102575428
Temeljni kapital 47.000,00 EUR uplaćen u cijelosti; direktor: Goran Jujnović Lučić

ŽALBA DUŽNIKA

- I Naslovni sud donio je dana 12.10.2026. rješenje poslovni broj St-2590/2025 kojim je odlučeno da se nastavlja postupak nad dužnikom BRODOGRADILIŠTE SPECIJALNIH OBJEKATA d.o.o. kao da je podnesen prijedlog za otvaranje stečajnog postupka (*dalje u tekstu: „Rješenje“*).

Dužnik ovim putem podnosi žalbu kojom Rješenje pobija u cijelosti, i to zbog bitne povrede odredaba postupka te zbog pogrešne primjene materijalnog prava, sukladno članku 353. stavku 1. Zakona o parničnom postupku (*Narodne novine 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, 146/25; u daljnjem tekstu: „ZPP“*), koji se u ovom postupku na odgovarajući način primjenjuje na temelju članka 10. SZ-a.

- II Rješenjem Naslovnog suda poslovni broj St-2590/2025 od 14.7.2026., ispravljenim rješenjem poslovni broj St-2590/2025-68 od 20.7.2026., uskraćena je potvrda plana restrukturiranja dužnika i obustavljen predstečajni postupak. Žalbu dužnika Visoki trgovački sud Republike Hrvatske odbio je rješenjem poslovni broj Pž-3223/2026-3 od 25.8.2026.

Protiv drugostupanjske odluke dužnik je Vrhovnom sudu Republike Hrvatske podnio prijedlog za dopuštenje revizije dana 7.10.2026. o kojem do danas nije odlučeno.

Nadalje, dužnik je dana 13.10.2026. Ustavnom sudu Republike Hrvatske podnio ustavnu tužbu, na temelju članka 63. stavka 1. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske.

Bitno je istaknuti da Ustavna tužba sadrži i prijedlog za privremenom odgodom pravnih učinaka osporavanih rješenja prvostupanjskog i drugostupanjskog suda, na temelju članka 67. stavka 2. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu, do donošenja odluke o ustavnoj tužbi, i to upravo u dijelu koji vodi nastavku postupka nad dužnikom kao stečajnog. O prijedlogu Ustavni sud do dana podnošenja ove žalbe nije odlučio.

Člankom 67. stavkom 2. Ustavnog zakona propisano da na prijedlog podnositelja ustavne tužbe Ustavni sud može odgoditi ovrhu do donošenja odluke, ako bi ovrha prouzročila podnositelju tužbe štetu koja bi se teško mogla popraviti, a odgoda nije suprotna javnom interesu niti bi se odgodom nanijela nekome veća šteta. Stečajni postupak smatra se generalnom ovrhom nad imovinom stečajnog dužnika.

Za istaknuti je da Ustavni sud tu ovlast u praksi primjenjuje, i to i u situacijama u kojima redovni ili izvanredni pravni put još nije okončan. **Ustavni sud već je prethodno donosio odluke kojima odgađa nastupanje pravnih učinaka otvaranja stečajnog postupka.** Tako su npr. odlukom U-III-2057/2015 privremeno odgođeni pravni učinci rješenja Visokog trgovačkog suda Pž-1774/15 od 18.03.2015. i rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu broj St-1878/2013 od 09.02.2015. ispravljenog rješenjem istog suda od 13.02.2015. o otvaranju stečajnog postupka nad dužnikom.

- III/ Člankom 64. stavkom 2. SZ-a propisano da će sud u slučajevima iz stavka 1. tog članka po službenoj dužnosti nastaviti postupak kao da je podnesen prijedlog za otvaranje stečajnog postupka, osim ako utvrdi da je dužnik sposoban za plaćanje i da je ispunio sve obveze prema vjerovnicima. Dužnik ne osporava da navedena odredba sudu nalaže

nastavak postupka nakon pravomoćne obustave. Međutim, odredba ne propisuje rok u kojem je sud dužan donijeti takvu odluku, niti isključuje ovlast i obvezu suda da pri određivanju trenutka njezina donošenja vodi računa o tome je li o samoj osnovi nastavka, obustavi predstečajnog postupka, u tijeku postupak koji objektivno može utjecati na njegov ishod.

Dužnik ukazuje da je rješenje doneseno prije nego je dužniku protekao rok za podnošenje ustavne tužbe iz članka 63. Stavka 1. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu.

Drugim riječima, rješenje o nastavku postupka kao da je podnesen prijedlog za otvaranje stečaja je doneseno u trenutku u kojem je pravna osnova na kojoj predmet počiva predmet dvaju postupaka pred najvišim sudskim instancama.

Naslovni sud članak 64. stavak 2. SZ-a primijenio je izolirano, kao automatizam, bez tumačenja u skladu s pravom na pravično suđenje iz članka 29. stavka 1. Ustava Republike Hrvatske i pravom na djelotvoran pravni lijek iz članka 13. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda. Svrha prijedloga za privremenu odgodu pravnih učinaka osporavanih rješenja je spriječiti da posljedice osporeni odluka nastupe prije nego što Ustavni sud o njima odluči. Donošenjem Rješenja prije odluke o Prijedlogu za odgodu Naslovni sud stvara upravo ono stanje koje se Prijedlogom za odgodu nastoji spriječiti. Time zaštita koju Ustavni zakon pruža postaje iluzorna, jer bi i odluka kojom Ustavni sud usvaja Ustavnu tužbu stigla tek nakon što su posljedice pobijanih odluka već nastupile.

- IV/** Za istaknuti je da nastavak postupka kao stečajnog za Dužnika nije puka procesna formalnost. Otvaranjem stečajnog postupka pravo upravljanja i raspolaganja imovinom prelazi na stečajnog upravitelja, a postupak se usmjerava na unovčenje imovine. Dužnik je na dan otvaranja predstečajnog postupka (28.11.2025.) zapošljavao 71 radnika. Njegova najznačajnija imovina jest tražbina prema Ministarstvu obrane Republike Hrvatske po osnovi raskinutog Ugovora o gradnji obalnih ophodnih brodova, procijenjena u planu restrukturiranja u rasponu od 35 do 50 mil. EUR. Uz to, prema likvidacijskoj bilanci iz plana (Tablica 15), imovina knjigovodstvene vrijednosti 38,64 mil. EUR u stečaju bi se svela na procijenjenih 3,22 mil. EUR, uz negativan kapital od 30,03 mil. EUR.

Jednom kada se imovina unovči, radnici otpuste, a poslovni odnosi raskinu, ta se stanja ne mogu vratiti u prijašnje stanje, neovisno o tome kako Ustavni sud naknadno odluči. Stoga bi eventualna odluka Ustavnog suda kojom se ukida osporavana rješenja u praksi ostala bez učinka. Isto vrijedi i za odluku Vrhovnog suda Republike Hrvatske: kada bi taj sud dopustio reviziju i ukinuo odluke o obustavi, ili kada bi Ustavni sud usvojio Ustavnu tužbu, a u međuvremenu bi imovina dužnika bila unovčena, radnici otpušteni, a tražbina prema Ministarstvu obrane prodana, takva bi odluka bila pravno, ali ne i stvarno ostvariva. Zaštita prava dužnika u tom bi slučaju bila tek teorijska. Iz istog razloga povratak iz otvorenog stečajnog postupka u predstečajni postupak, nakon što su radnje unovčenja provedene, u praksi više ne bi bio moguć.

Nadalje, odgoda odluke o nastavku postupka ne bi štetila vjerovnicima. Naprotiv, vjerovnici su plan restrukturiranja prihvatili. Plan jamči namirenje od 15 % utvrđenih tražbina, što pri ukupnom iznosu utvrđenih tražbina od 146.730.901,48 EUR nominalno iznosi 22.009.635,22 EUR. Nasuprot tome, imovina dužnika prema likvidacijskoj bilanci iz plana u stečaju se procjenjuje na 3,22 mil. EUR, i to prije namirenja troškova postupka. Očuvanje imovine dužnika do odluke Ustavnog suda stoga je u interesu i samih vjerovnika.

V/ Slijedom navedenog, u konkretnom slučaju ispunjene su sve tri pretpostavke koje članak 67. stavak 2. Ustavnog zakona postavlja za odgodu: (i) nastavkom postupka kao stečajnog Dužniku prijeti šteta koja se teško može popraviti; (ii) odgoda nije suprotna javnom interesu, jer je javni interes upravo očuvanje održivog gospodarskog subjekta, 71 radnog mjesta i vrijednosti imovine, što je i cilj predstečajnog postupka; te (iii) odgodom se nikome ne bi nanijela veća šteta, budući da su vjerovnici plan prihvatili, a imovina dužnika odgodom se čuva. Upravo zato odgoda nastavka postupka nije samo dopuštena, nego i nužna: bez nje bi odlučivanje Ustavnog suda o prijedlogu za privremenu odgodu pravnih učinaka osporavanih rješenja izgubilo predmet i smisao prije nego što Ustavni sud uopće dođe u priliku o njemu odlučiti.

Stoga Dužnik smatra da je Naslovni sud, pravilnom primjenom članka 64. stavka 2. SZ-a tumačenog u skladu s člankom 29. stavkom 1. Ustava, trebao s odlukom o nastavku postupka pričekati barem protek roka za podnošenje ustavne tužbe i prijedloga za privremenu odgodu učinaka, a zatim i odluku Ustavnog suda o Prijedlogu za privremenu odgodu pravnih učinaka osporavanih rješenja. Riječ je o razdoblju koje je kratko u odnosu na posljedice koje Rješenje proizvodi.

VI/ Slijedom svega naprijed navedenog, Dužnik predlaže da Visoki trgovački sud Republike Hrvatske uvaži ovu žalbu, ukine Rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-2590/2025 od 12.10.2026. u cijelosti te predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovni postupak, uz uputu da o nastavku postupka odluči nakon što Ustavni sud Republike Hrvatske odluči o Prijedlogu za privremenu odgodu pravnih učinaka osporavanih rješenja.

Dužnik
Po punomoćniku:

